ΠΑΡΑΣΚΗΝΗ:
ΚΟΣΤΑ ΓΙΑΝΝΙΔΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ: 11.12.68

ΩΡΑ: 23.45 – 00.45

ΜΟΥΣΙΚΑ ΠΟΡΤΡΑΙΤΑ (4) ΣΤ' ΑΡ. Τ. { R. 517 / 1138/Α

[ΣΗΜΑ 1'10"]

• Στὴ προσπάθεια μιᾶς ἐπιφανοῦς ἀγγλίδας νὰ ἀφιερώσει στὸ μουσικὸ πορτραῖτο τοῦ Φ. Mendelsohn-Bartholdy, θὰ μελετήσαμε δύο ἀπὸ τὰ πιὸ ὡραῖα ἔργα τῆς πιανιστικῆς περιόδου τοῦ συνθέτη. Τὸ ἀρχικὸ ὅνειρό του γιὰ ἔγχορδο καὶ τὸ ~~ΑΑ~~ φῶτο τοῦ Κοντσέρτο γιὰ πιάνο καὶ ὀρχήστρα ἔργο 25 μὲ τὴν ὀμορφιὰ ραδιοφωνία. ~~Ε~~. Ἀπόψε θὰ σᾶς μιλήσουμε τὸ 2ο Κοντσέρτο γιὰ πιάνο καὶ ὀρχ. ἔργ. 40 σὲ ρὲ ἐλάσσονα, ποὺ μπορεῖ νὰ ἔχει τὴν ἴδια ἱστορία τοῦ πρώτου δὲν ἀστέρευε σὲ μουσικὸ πρωτότυπο. Ὁ Μέντελσον τὸ συνέθετε τὸ 1837 τὴν χρονιὰ ποὺ παντρεύτηκε τὴν CECILE JEANRENAUD. Στὶς 13 Ἰουνίου ἔγραψε στὸ μυστικό του, ἀπὸ τὸ BINGEN τὸ Ρῆνο ὅπου παρατέρισε μὲ τὴ γυναίκα του, ἀναφερόμενος στὸ ὄμορφο βιολοντσέλο ποὺ τοῦ ἐστείλαμε, στὸ ὄμορφο σύμβολο τοῦ μεγάλου τόπου καὶ τὴν ἀγάπη μας ἀνάμεσά μας. Τὸ ἔργο ἀπόμεινε τὸ μεγάλο ἀποκορύφωμα τῶν ἐκφράσεων τοῦ γιὰ πάντα ἐρωτευμένου ποὺ ἦταν ἀναμένο τὸ φροντιστὴ Σπόρο στὸ Φεστιβὰλ τοῦ Birmingham, τὸ ἀνέθεσε ἀμέσως τὸ Κοντσέρτο γιὰ πιάνο ποὺ θὰ ἐρμήνευε ~~ἀπὸ~~ ὁ ἴδιος τὸ ἔργο καὶ σταθερὰ ~~ὅσο~~ καὶ ἐπιτυχῶς. Μάλιστα στὴν ἐπιστολὴ αὐτὴ θὰ παρεμβάλουμε αὐτοφωνῶντας τὸ (καὶ) πιάνο (γράφει) τὴ Βιολετρία τὴ ὥστε μιᾶς ἔκανε πάλι τὸ πρόβλημα τὴν βαθύτατη. Προσοχὴ ὅμως ὅτι ἀν τὸ ἔργο αὐτὸ δὲν ἔκανε γράψει ἀκόμα μιὰ νότα. Ἡ τύχη τὸ Κοντσέρτο πάλι ἔπαιρνε στὴν ἴδια ἀφοσίωση καὶ τὴ συγκίνηση τοῦ στὸ Φεστιβὰλ τοῦ BIRMINGHAM πάλι ἀρπαγμένη. Ὁ Mendelsohn ἔπαιξε καὶ δοκίμασε τὸ ἔργο στὶς 21 Δεκεμβρίου καὶ ὁ πόρος τοῦ ἀποδείκνυε μιὰ τέλεια μιᾶς νὰ ἐπαναφέρει τὸ Φινάλε, ὅμως ὅμως δὲν ἔκανε. Τὸ Κοντσέρτο σὲ ρὲ ἔλασ. ἔργ. 40 τοῦ Mendelsohn ἔχει ὅπως καὶ τὸ 1ο σὲ σὶ ἐλάσσονα τὸ ἴδιο πνεύμα μέσα τοῦ μεγάλου Κοντσέρτου: Τὸ ἐξαιρετικὸ ἀρχικὸ Allegro appassionato διαδέχεται ~~ΣΤ~~

Στο Adagio οι δύο έχουν μεταξύ τους. Η σχολική μεταφορά του μέρους αυτού μέσα σε ένα ωραίο αδάγιο μπορεί τον αρμονικό Κοντέρτο για βιολί. Και το έργο τελειώνει με το Presto scherzando σε ρύθμο μεταφορά παρόμοιο και άξιο στην γραφική του μεγαλοφυΐας ύφος ο Mendelsohn ένιωσε ευχάριστα. Δηλ. ανάγκη μια ενόφωνη δε σε αυτό το μεταδόσεις με τον Βιολιστή και τον ορχηστρικό τρόπο του Βιολιστή FRIEDRICH WUEHRER. Δικιάνεν ο RUDOLF MORALT [CONCERTO FOR PIANO AND ORCH. N. 2 OP. 40 IN D MIN.]

2.30
+24.00
26.30

Αλλο τον RUD. MORALT, δεν δημιούργησε τίποτα ορχ. τον Βιολιστή και μεταφέρει τον FRIEDR. WUEHRER ανάλογα το 2ο Κοντέρτο σε ρε μεταφορά έργ. 40 για βιολί και ορχήστρα του Mendelsohn. Η ανάγκη μια ενόφωνη σε ένα ανάλογο αγγλικό ρομαντικό Κοντέρτο του Mendelsohn ενεργήθηκε μεταξύ δύο ανάλογα και ορχήστρα του έργου. Και αυτό το Κοντέρτο, ήταν για βιολί και ορχήστρα, το ρομαντικό δεν ήταν για αυτό το όργανο. Ένας ορισμός από τόσο μεγάλο ονόμασε δεν ξαναγραφόταν το ύφος σε γράφει ένα δεύτερο κοντέρτο για βιολί και ορχήστρα, ενώ είχαν γράψει ορισμένα του ίδια για πιάνο. Θέλω να αναφέρω τρία μεγάλα ονόματα ανάλογα με τον Mendelsohn Μεταφέρω, Ζωαννόφορτε. Η διαφορά είναι, ότι και οι τρεις αυτά μεγάλοι ονόμασε ήταν ορισμένο εξαιρετικό μεταξύ του Κρίτικου του άνανου σαν του βιολιού. Πάντως όσο και αυτός, στο και ο Mendelsohn ασχολήθηκε μέσα στο κοντέρτο του για βιολί ότι παρόλο είχε ένα τον μεγάλο του θαυμασμό. Το έργο αυτό δεν είναι γραμμένο στο Mi ελάσσονα φέρει τον αρ. 64 και αποτέλεσε σε σχέση και αρχή 100 χρόνια στο Γαλλικό μεταφράστηκε του βιολιού. Μέ τον εξαιρετικό του χάρη και τον αρμονικό μεταφράστηκε σαν ένα από τα ωραιότερα δημιουργήματα του είδους. Πραγματικά ~~[illegible]~~ το 1845, δηλ. δύο χρόνια αφού από το δεύτερο του μεγάλο ονόμασε από τον ορχήστρα ορχ. του Gewandthaus του Λειψία και μεταφέρθηκε στο Διάστημα βιολιού του αφιερώνει αυτός, FERDINAND DAVID. Το αρχικό του μέρος, Allegro appassionato, αντίθετα με τον ονόμασε τον ένα αρχή κάτω σαν ένα ρομαντικό, τον χάρη σαφώς αφέτου. Το βιολί με μια ωραία αγγελική μελωδία σαν ανθρωποποιείται και το 1ο θέμα του κυρίαρχου αυτού. Πάει το βιολί μόνο παρακάτω

στο δεύτερο μέρος του μια άλλη σελίδα μελωδικά εξαιρετικά
με πάθος αναφαίνεται στην ανάπτυξη αυτού του είδους ~~και~~ του
σονάτας προκαλεί σε κάθε να χάσει τα φτερά της
ομορφιάς. Η μελωδία όμως αλλοιώνει και πάλι οι δυνάμεις
λίγο για να δώσει όμως, και παρατηρώ αυτή τη φορά, και
να παραχωρήσει το χώρο στο τρίτο μέρος δεύτερο μέρος του
μια γαργαλιάρα ~~[illegible]~~ τα αυτάρεσκα ρίτμα. Τα δέματα
αναπτύσσονται μέσα γεμάτα δεξιοτεχνία από τον σολίστα και κα-
λύπτει κάθε πόρο από κάθε άποψη σύνθετο τα, τα μελωδικά του
μέρη, το κάθε μέρος αλλάζει κι μια φορά τη
σχέση του ρυθμού. Αν το ακούσαμε μόνο και μια φορά ελαιόδεν,
ρυθμός, και ένα γαργάρισμα ρυθμό ρυθμό και αυτό και έγραψε ~~στο~~ ρυθμό
~~ρυθμό~~ ο Mendelssohn. Όμως το τρίτο μέρος μαι φωνή του
έχει ένα τόνο το κεντρικό ~~[illegible]~~ και μια άγνα στίν
φανεί τη πρωτοφυά ο σολίστας. Όχι κι μια, κι ακόμα
δύο άλλοσσαμα τα ο Ότερα δημιουργούν ~~[illegible]~~ ρυθμός. Βρίσκεται μέσα
στο αρμονικό από Αρμόνιο, και μια φορά από ότι
είχε γράψει (σα ο Mendelssohn ~~[illegible]~~ σολίστας) ~~[illegible]~~ σε μαλάκαχτο μέ-
σα τη μια μεγαλοφυέστερη (σχεδόν τον ενός). Τι Κωνσταντίνο
σε μια ξεχάσουν ένα ~~[illegible]~~ 64 για βιολί και ορχήστρα του
Mendelssohn σα σε το μελοδράματα μια τόν δύο βαθιάνα βιολιά
Χαίμ Λαρέντο (JAIME LAREDO). Ακούγεται κι ένα ορχ. του Bartók
δυο τόν διευθύνει (CHARLES MÜNCH.

[KONZERT FÜR VIOLINE U. ORCHESTER E MOLL OP. 64] 4.00 25.00 29.00

• Δυο τόν σύνθ. ορχ. του Bartók και μια διευθύνει τόν
Charles Münch ακούσαμε το κοντέρτο σε μι ξεχάσουν ορχ. 64
για βιολί και ορχήστρα του Mendelssohn. Παίζει ο νέος βαθιάνα
βιολιστής ΧΑΪΜ ΛΑΡΕΝΤΟ ~~(JAIME LARENTO~~ (JAIME LAREDO). Έχει
γεννηθεί κι ανέβηκε μια ευφυΐα κι 4ο αγιεφωνάκι δο
φανεί Πορφαίο του Φέλιξ Mendelssohn Bartholdy.

Κ. Ρίζος